

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 22-2677

לפני כבוד חברי הוועדה:
ערן עסיס, עו"ד - יו"ר
טניה חכמוב, רו"ח - חברה

העוררת: פאוור ניו ליין בע"מ, ח.פ. 514105311
ע"י ב"כ מר/גברת משה-מוריס אזולאי

נ ג ד

המשיבה: רשות המסים
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. הערר שלפנינו נסוב על בקשת העוררת למענק הוצאות קבועות בגין תקופת הזכאות מרץ-אפריל 2021, בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן – **החוק**).
2. העוררת הגישה בקשה למענק בסך של 92,893 ש"ח. בשלב ראשון, קיבלה המשיבה את בקשת העוררת למענק באופן חלקי בלבד, והעניקה לה מענק בסך 11,043 ש"ח, לאחר שבחנה את ההוצאות הקבועות של העסק בהתאם למאזן הבוחן.
3. כנגד החלטה זו הגישה העוררת השגה, ולאחר שנבחנה ההשגה, הוגדל המענק לסך של 12,966 ש"ח בלבד. בהחלטה בהשגה פורטו הטעמים לכך שהוחלט לבחון את ההוצאות הקבועות – העליה ברווח שצברה החברה בשנת 2020 למרות הירידה בהכנסות, וכך סכום התשומות הנמוך שעליהן דיווחה החברה למע"מ בתקופות שבהן הגישה בקשות למענק. בנוסף, פורטו ההוצאות הקבועות שיש להביא בחשבון לעמדת המשיבה: דמי שכירות ואחזקת עסק, בסך כולל של 129,663 ש"ח. המשיבה ציינה כי יש להכפיל את ההוצאות הקבועות בשיעור ירידת המחזורים (60%), ובהתאמה לחישוב ההוצאות השנתי, קבעה את גובה המענק לתקופה הדו חודשית על הסכום האמור.
4. מכאן הערר שלפנינו.

טענות הצדדים

5. בכתב הערר טענה העוררת כי בחישוב ההוצאות הקבועות יש להביא בחשבון הוצאות נוספות – הוצאות שכר עבודה (סך של 293,174 ש"ח), תשלום דמי שכירות בגין 6 חודשים

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

לשנת 2020 שנדחה ונרשם במועד מאוחר יותר (סך של 120,000 ש"ח), וכן הוצאות שירותים מקצועיים (סך שך 80,000 ש"ח). לעמדת העוררת, בתחשיב דומה לזה שערכה המשיבה מסתכמות הוצאותיה הקבועות בסך של 62,284 ש"ח, ואולם העוררת ביקשה להתבסס על הנתונים שצוינו בעת הגשת הבקשה ולזכות את העוררת במלוא המענק המבוקש.

6. לצד זאת טענה העוררת כי המשיבה לא התייחסה לאמור במכתב ההשגה, והסבירה מדוע היא סבורה שהחלטה שהתקבלה בשלב הקודם הייתה שגויה.

7. בכתב התשובה התייחסה המשיבה בהרחבה לסמכות השמורה לה לקבוע את גובה המענק בהתאם להוצאות הקבועות שהיו לעוררת בפועל, בהתאם להוראות החוק ובהתאם לפסיקות ועדת הערר. המשיבה הדגישה כי קיימת הצדקה לבחון את ההוצאות הקבועות של העוררת, הן לנוכח סכומי התשומות הנמוכים שעליהם דווחה העוררת, שנתרו יציבים בשנת 2020 בהשוואה לשנה קודמת (וירדו רק בשנת 2021), והן לנוכח העליה ברווחיות החברה. המשיבה טענה כי הפער בין ההוצאות הקבועות בפועל לבין המענק המבוקש מצדיק את ההתערבות, וזאת במיוחד בהתאם לפסיקה הקושרת בין עוצמת ההצדקה לגובה הפער.

8. עם זאת, מסיבות שלא הובהרו, לא התייחסה המשיבה בכתב התשובה למרכיבי ההוצאה הנוספים שהעוררת פירטה בכתב הערר.

9. לקראת הדיון, ולבקשת הוועדה, העבירה העוררת מידע ומסמכים נוספים בנוגע להוצאות השכר השכירות שנטענו על ידה.

התדיינות נוספות והסכמות שאליהן הגיעו הצדדים

10. בדיון שהתקיים באמצעים טכנולוגיים ביום 7.12.2022 נדונו מרכיבי הוצאה שונים שהעוררת הזכירה בכתב הערר. בתום הדיון הבהיר ב"כ העוררת כי בתוך זמן קצר ניתן יהיה למסור למשיבה מאזן בוחן מבוקר לשנת 2021, ובכך ניתן יהיה להסיר חלק מהספקות שעלו בדיון. על רקע זה, הוסכם כי העוררת תשלח למשיבה במישרין את דוחותיה הכספיים לשנת 2021 לאחר שאלו ייערכו באופן סופי, וכי בין הצדדים תיערך הידברות בנוגע להכרעה במרכיבי ההוצאה השונים.

11. לאחר מכן, הודיעה המשיבה כי היא מוכנה להכיר בהוצאות השכירות (אף שהובהר כי הן שולמו לחברה קשורה), על סך של 120,279 ש"ח במונחים שנתיים, וכן בהוצאות שירותים מקצועיים, על סך של 88,060 ש"ח במונחים שנתיים.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

12. העוררת העירה כי לא נערכה איתה הידברות של ממש, וניתנה לצדדים שהות נוספת להגיע להסכמות כפי שהוסכם בדיון. משלא הושגה הסכמה, ולאחר הארכות מועד, הודיעה העוררת כי הצדדים מסכימים על הכרה בהוצאות השכירות ובהוצאות בגין שירותים מקצועיים, וכי המחלוקת נסובה על ההכרה בהוצאות שכר המנהל כהוצאה קבועה.

13. בהקשר זה הסבירה העוררת כי היא עוסקת במתן שירותי טלמרקטינג, וכי בעל השליטה בחברה המשמש כמנהל נאלץ לעבוד גם כפקיד ולתת מענה טלפוני – כך שהמשך העסקתו הייתה הכרחית, ללא תלות בתפוקה שניתן היה לייצר מעבודתו. העוררת העירה כי בצוק העיתים שכר המנהל צומצם וכי רק החל מהמחצית השנייה של שנת 2021 השכר הועלה בהדרגה. בהמשך להערות שהועלו בדיון, העוררת הדגישה כי בעל השליטה לא קיבל מענק סיוע לעצמאים ובעלי שליטה. לעמדת העוררת, יש להביא בחשבון את מלוא השכר לשנת 2021 – בסך של 487,780 ש"ח, ואף להוסיף לסכום זה שיעור של 20% על מנת לשקף את עלות המעביד – כך שבסך הכל, בד בבד עם ההוצאות המוסכמות בכל תקופה זו חודשית, הוצאותיה הקבועות של העוררת עולות על המענק שהתבקש על ידה.

14. בהמשך לכך, הציע יו"ר הוועדה לצדדים לסיים את הערר בהסדר שבו יובא בחשבון השכר המופחת ששולם למנהל העוררת בשנת 2020, בסך של כ-21.2 אלף ש"ח בחודש, וכי ההכרה במרכיב זה תהא חלקית תוך הכפלה בשיעור ירידת המחזורים.

15. העוררת הביעה התנגדות להכפלה בשיעור ירידת המחזורים, וכן שבה על ההצעה להוסיף לתחשיב את עלות השכר בשיעור של 20%. מנגד, המשיבה הביעה התנגדות להכרה בשכר המנהל, שכן לעמדת המשיבה מדובר בהוצאה לייצור הכנסה ולא בהוצאה קבועה.

16. המשיבה העירה כי המקרים שבהם הוכר שכר המנהל כהוצאה קבועה, הם אלו שבהם היה על המנהל לעסוק ב"כיבוי שריפות" ולא בעבודה השוטפת של החברה. המשיבה הוסיפה והזכירה כי מדובר בעל שליטה שיש ביכולתו לקבוע את גובה השכר שלו עצמו, ולכן אין בכך שהוצאה זו שולמה בכדי להעיד על נחיצותה או על כך שמדובר בשכר ריאלי. המשיבה הצביעה על העליה בהוצאות השכר בשנת 2021, שמעידה על כך שמדובר בשכר משתנה בהתאם להיקף הפעילות. המשיבה העירה גם כי בשנת 2021 שולמו הוצאות נלוות בסכומים גבוהים, וכן העירה כי אישתו של בעל השליטה מקבלת משכורת מחברה קשורה אחרת, וכי ישנה חברה נוספת שבה הוא בעל מניות ואינו מושך משכורת. לצד זאת טענה המשיבה כי אין לקבל מצב אבסורדי שבו רק בגלל העובדה שבעל השליטה לא הגיש בקשה למענק סיוע, העוררת "תרוויח" סכום גבוה מהמענק המקסימלי אילו הייתה מוגשת בקשה כזו (בסך 15,000 ש"ח).

17. ההכרעה המתבקשת היא כיצד יש להתייחס לשכר בעל השליטה, והאם יש לכך נפקות על ההצדקה לסטייה מן הנוסחה. לטעמנו, כפי שהצענו לצדדים גם בשלב קודם, יש מקום

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

בנסיבות אלו להכרה חלקית בשכר בעל השליטה כהוצאה קבועה. להלן נעמוד על טעמי החלטתנו ועל חישוב הזכאות למענק הנגזר מכך.

בחינת ההוצאות הקבועות – רקע כללי

18. חוק התוכנית לסיוע כלכלי מורה על מתן מענקים לעסקים שנפגעו בתקופת ההתפשטות של נגיף הקורונה, וזאת מתוך מטרה לסייע לעסקים שנפגעו כתוצאה מהתפשטות הנגיף. סיוע זה הוא חלק משורת מהלכים שנועדו לשמר ככל הניתן על שרידותו של המגזר העסקי, תחת המגבלות שנקבעו, ובתוך כך לצמצם ככל הניתן את הפגיעה בצמיחה ובמשק בכללותו.

19. אחד הפרמטרים לחישוב גובה המענק הוא "מקדם ההשתתפות בהוצאות קבועות" – נתון המחושב, במקרים הרגילים, לפי דיווחי ההכנסות ודיווחי התשומות של העסק בשנת 2019. עם זאת, בחוק נקבעה הוראה לפיה ניתן לסטות מהמקדם המחושב לפי הנוסחה, ולקבוע את המענק בהתאם לחישוב פרטני של ההוצאות הקבועות שהיו לעסק בפועל (ראו פיסקה (2) להגדרת "מקדם ההשתתפות בהוצאות קבועות", סעיף 7 לחוק).

20. בערר 1750-21 אינקוגניטו מוסיקה (2002) בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 13.2.2022; להלן – עניין אינקוגניטו) עמדנו בהרחבה על תכלית המענק, ועל הפרשנות שיש ליתן להוראה המאפשרת לסטות מהנוסחה ולקבוע את המקדם לפי ההוצאות הקבועות בפועל. בהחלטה זו, שבנו על קביעותיה הקודמות של ועדות הערר לפיהן נדרשת הצדקה מיוחדת לצורך ההחלטה לסטות מן הנוסחה ולבחון את ההוצאות הקבועות של העסק בפועל (ראו ערר 1137-21 מ. מוסיקה פלוס בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 12.7.2021); ערר 1227-21 מרפז – סחר ותעשיות בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 3.10.2021)). הלכה למעשה, עמדו בעניין אינקוגניטו, על שתי אפשרויות שונות להצדיק סטייה מהנוסחה ובחינה של ההוצאות הקבועות בפועל: (א) כאשר יישום הנוסחה מוביל לעיוות; (ב) כאשר ישנו "פער קיצוני ומופרז" בין המענק המחושב לפי הנוסחה לבין ההוצאות הקבועות בפועל (פיסקאות 78-83 להחלטה). מכאן עולה כי ניתן להצדיק את בחינת ההוצאות הקבועות גם בהיעדר פער קיצוני ומופרז, אם נמצא כי הפעלת הנוסחה מובילה לעיוות.

21. במקרה שנשקלת סטייה מהנוסחה, יש צורך לבחון את ההוצאות הקבועות של העסק, ואולם החוק אינו מגדיר מהן "הוצאות קבועות" ובאיזה אופן יש להפעיל את הסמכות להתאים את גובה המענק לגובה ההוצאות. הסיווג של הוצאות כקבועות נעשה בהתאם לשאלה האם מדובר בהוצאות שלא ניתן להימנע מהן (ראו ערר 1031-21 אי איי סי איי אייזנברג אגר. קומפני ישראל בע"מ מפאוור ניו ליין בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 21.6.2022). בפיסקות קודמות, עמדו ועדות הערר על כך שהבחנה בין הוצאות קבועות להוצאות משתנות אינה יכולה להיעשות על בסיס טכני לפי קטגוריות קבועות מראש (ראו

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

בהרחבה ערר 21-1832 ב.ג. בטחון הצפון אבטחת מוסדות, ליווי טיולים ומתן שרותי רפואה נ' רשות המסים, ניתן ביום 22.7.2022, פסיקה 60 להחלטה; להלן – עניין ב.ג. ביטחון). בעניין ב.ג. ביטחון סיכמה הוועדה את ההבחנה באופן הבא:

“ניתן לקבוע שהוצאות קבועות הן הוצאות שאינן משתנות לפי היקף התפוקה ואילו הוצאות משתנות הן הוצאות המשתנות לפי היקף התפוקה. ואולם, הוצאות אלה צריך לבחון בכל עסק על פי מאפייניו ופעילותו...” (עניין ב.ג. ביטחון, שם)

22. לפיכך, במקרים שבהם יש הצדקה לבחינת ההוצאות הקבועות, נערכת בחינה של הדוחות הכספיים לצורך חילוץ מרכיבי ההוצאה הרלוונטיים. השאלה אילו מרכיבי הוצאה הם כאלו שלא ניתן להימנע מהן עשויה להיות מורכבת (עניין ב.ג. ביטחון, שם), ובהקשר זה, כפי שנקבע בעבר, יש לנקוט בפרשנות מרחיבה ומיטיבה (ערר 21-1031 פאוור ניו ליין בע”מ נגד רשות המסים, ניתן ביום 21.6.21; להלן – עניין אייזנברג; עניין אינקוגניטו, פסיקה 43; ערר 22-1254 בייבל לנד פילגרימייגס בע”מ נ’ רשות המסים, ניתן ביום 6.6.2022; עניין ב.ג. ביטחון, פסיקה 57).

הוצאות שכר בעל שליטה

23. בהחלטות קודמות עמדו ועדות הערר גם על מרכיב ההוצאה הספציפי הנדון בענייננו. בקשר להוצאות שכר באופן כללי, נקבע כי במקרים מסויים, בהתאם לנסיבות העניין, ניתן להכיר בהוצאות שכר כהוצאה קבועה, אם מדובר בהוצאה שלא ניתן להימנע ממנה (ראו עניין אייזנברג; ערר 21-109 ל. לייב פרויקטים בע”מ נ’ רשות המסים, ניתן ביום 10.9.2021; ערר 22-1385 טבר טורס הולילנד בע”מ נ’ רשות המסים, ניתן ביום 17.1.2023).

24. כשמדובר בשכר של בעל השליטה העובד כמנהל בחברה, עמדו ועדות הערר על הקשיים המעיבים על ההכרה במרכיב הוצאה זה כהוצאה קבועה. ראשית, בעל שליטה העובד כשכיר בחברה שחלה בה ירידת מחזורים בתקופת הקורונה עשוי להיות זכאי למענק נפרד, המכונה “מענק סוציאלי” – מענק המיועד לסייע לו בגין הירידה בהכנסותיו האישיות – כך שהכרה במרכיב זה תהווה בבחינת כפל מענק. שנית, העברת שכר לבעל השליטה עשויה להיות בפועל פלטפורמה נוספת לחלוקת רווחי החברה, בדומה לדיבידנד, כך שקשה להעריך האם מדובר בשכר ריאלי שהחברה הייתה מעניקה למנהל אלמלא היה מדובר בבעל השליטה (ראו למשל ערר 21-1068 ג’ו לג’נד – ישראל בע”מ נ’ רשות המסים, ניתן ביום 19.8.2021, פסיקה 49(א) להחלטה; ערר 21-1303 בסמרקט בע”מ נ’ רשות המסים, ניתן ביום 4.1.2022, פסיקה 66(ג) להחלטה; ערר 22-1254 בייבל לנד פילגרימייגס בע”מ נ’ רשות המסים, ניתן ביום 6.6.2022, פסיקות 28-35 להחלטה). יחד עם זאת, במקרים

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

שבהם נמצא כי העסקת בעל השליטה כמנהל החברה הייתה חיונית והכרחית במצבה של החברה, וכי בעל השליטה לא קיבל מענק בעלי שליטה – ניתן להכיר בשכרו כהוצאה קבועה, בכפוף לבחינה האם מדובר בשכר ריאלי וסביר בנסיבות העניין (ראו למשל ערר 1571-22 דני וקנין ניהול השקעות בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 31.10.2022 (להלן – עניין דני וקנין), פסקאות 45-46 להחלטה).

25. שאלה נוספת היא האם יש צורך לכפול את השכר המוכר כהוצאה קבועה בשיעור ירידת המחזורים. בשאלה זו הובעו עמדות שונות במקרים שונים (וראו עניין דני וקנין, פסקאות 47-48 להחלטה; ערר 2122-22 רד פפר בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 5.2.2023, פסקאות 63-64 להחלטה; ובהקשר רחב יותר, ראו ערר 1629-21 מ.ג.ב שירותי ניקיון בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 8.12.2021). לטעמנו, המפתח להכרעה מצוי באופי הדואלי של מרכיב הוצאה זו – שכר עבודה עשוי לשמש לייצור הכנסה, וככלל הוא לא אמור להוות הוצאה קבועה; בנסיבות משבריות כגון בתקופת הקורונה, בהן העסק נאלץ להמשיך ולשאת במלוא השכר גם כשהיכולת להפיק הכנסה נשחקה – ישנה הצדקה להכיר בשכר כהוצאה קבועה, אך הדבר תלוי במידת האפקטיביות של העבודה. במקרים שבהם העסק נאלץ להמשיך ולשלם שכר אף שאינו מייצר הכנסה כלל, כל השכר הוא בגדר הוצאה קבועה, ואילו כאשר העבודה נושאת פרי באופן חלקי, ניתן לומר כי חלק מהשכר שימש לייצור ההכנסה, ורק חלק מהשכר היווה הוצאה קבועה. אשר על כן במקרים אלו, אנו סבורים כי יש מקום לכפול את השכר המוכר כהוצאה קבועה בשיעור ירידת המחזורים.

26. בנוסף, כפי שהעירו ועדות הערר במספר הזדמנויות, במקרה של הכפלת השכר המוכר כהוצאה קבועה בשיעור ירידת המחזורים, שיעור הירידה שיש להביא בחשבון הוא לפי ירידת המחזורים בתקופת הזכאות הספציפית, ולא בחישוב על בסיס שנתי או בחישוב אחר (ראו עניין דני וקנין, שם).

מן הכלל אל הפרט - הוצאותיה הקבועות של העוררת

27. ראשית, נציין כי הסברי המשיבה לגבי הצורך לסטות מן הנוסחה ולבחון את הוצאותיה הקבועות של העוררת – הניחו את דעתנו. דיווחי התשומות של העוררת, שהינם נמוכים מאוד בהשוואה לסכומי המענקים המבוקשים על ידה, מהווים "נורה אדומה", העשויה להעיד על כך שהוצאותיה הקבועות נמוכות יותר. גם העוררת לא טענה כי בחינה זו לא הייתה מוצדקת, וביקשה לשכנע שהוצאותיה הקבועות בפועל הינן גבוהות יותר. אין בידינו אלא לקבל את נקודת המוצא הזו, שהעוררת לא הסתייגה ממנה.

28. כאמור לעיל, הצדדים הגיעו להסכמה לגבי מרכיב דמי השכירות אחזקת העסק ולגבי מרכיב השירותים המקצועיים. מוסכם אפוא כי העוררת נושאת בהוצאות קבועות בסך של

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

208,339 ש"ח, במונחים שנתיים, שהם 34,748 ש"ח ביחס לתקופה הדו-חודשית הנדונה בערר. השאלה שנותרה להכרעה נוגעת לשכר המנהל, שהוא גם בעל השליטה בחברה.

29. העוררת הסבירה כי במסגרת העיסוק בטלמרקטינג, היא נאלצה להפסיק את העסקת מרבית העובדים, אך המשיכה לשלם שכר לבעל השליטה כמנהל בחברה. מקובל עלינו כי בחברה מעין זו, המשך ההעסקה של המנהל עשויה להיות בלתי נמנעת, גם בתקופה שבה העסק מצוי בצמצום פעילות. אין לקבל את גירסת המשיבה כי השכר שימש לייצור ההכנסה, שעה שהכנסותיה של העוררת ירדו בצורה כה ניכרת.

30. נעיר כי אמנם ניתן לצפות כי במקרים שבהם העסק מפחית את פעילותו, תחול הפחתה מסוימת גם בשכרו של המנהל. לעיתים, כשמדובר בבעל שליטה שלא הפחית את שכרו, ניתן לשקול אפשרות לערוך אומדן של השכר הריאלי שיש מקום להכיר בו כהוצאה קבועה, אולם במקרה שלפנינו השינויים שחלו בשכר מעידים בפני עצמם על היקף השכר שיש להכיר בו. כפי שהובהר בדיון, השכר ששולם לבעל השליטה בשנת 2020 הוא שכר מופחת – שכרו של בעל השליטה עמד על כ-480 אלף ש"ח בשנת 2019, ירד לכ-212 אלף ש"ח בשנת 2020, ועלה שוב לכ-488 אלף ש"ח בשנת 2021. העוררת הבהירה כי בעל השליטה עצמו משך מהחברה את המינימום הנדרש, ואף יצא לחל"ת למשך חודשיים (אפריל-מאי 2020), כך ששכרו החודשי הממוצע עומד על כ-21.2 אלף ש"ח.

31. לטעמנו, השכר ששולם לבעל השליטה בשנת 2020 משקף בצורה נכונה את מרכיב השכר שלא ניתן היה להימנע ממנו. הגם שעסקינת בתקופת זכאות שחלה בשנת 2021, השכר ששולם בפועל בשנה קלנדרית זו כלל עליה ואינו מגלם את המינימום ההכרחי שניתן להכיר בו כהוצאה קבועה, ויש להתבסס על נתוני שנת 2020.

32. העוררת טענה כי יש להוסיף מרכיב של 20% המשקף את עלות השכר. אכן, נתוני השכר האמורים לעיל מבוססים על סך המשכורת השנתית שהוצג לוועדה, ואולם לא הוצגו נתוני השכר ברוטו. עם זאת, לא ראינו לנכון להתבסס על אומדן, שכן דרך המלך בהקשר זה היא להתבסס על הדוחות הכספיים, שבהם מובאת בחשבון הוצאת השכר כפי שהיא. בדו"ח הכספי נרשמו בשנת 2020 הוצאות שכר בסך כולל של 293,174 ש"ח, ואולם בין מקבלי השכר בשנת 2020 ישנו גורם נוסף, המשמש כשותף של בעל השליטה בהקשרים אחרים ותפקידו כמקבל שכר לא הובהר בדיון או במסמכים שהוצגו לנו. בחישוב המנטרל את חלקו היחסי של הגורם האמור (שנתוני המשכורת שלו הוצגו לוועדה), ניתן לאמוד את הוצאות השכר המיוחסים לבעל השליטה בסך שנתי של 233,992 ש"ח (על פי שיעור חלקו היחסי בסך המשכורות נטו של החברה). כפי שהובהר לעיל, אלו הוצאות בגין שכר עבודה של 10 חודשים; בחישוב על בסיס חודשי, השכר הרלוונטי לתקופה הדו-חודשית הנדונה הוא בסך 46,798 ש"ח.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

33. לצד זאת, כפי שהובהר לעיל, כיוון שמדובר במרכיב שכר, אנו סבורים כי בכדי לחלץ את המרכיב המהווה הוצאה קבועה יש מקום לכפול את השכר בשיעור הירידה. בהחלטה בהשגה הוכפל שיעור הירידה ב-60%, על פי חישוב שנתי, ואולם כפי שהובהר לעיל, שיעור ירידת המחזורים הרלוונטי לעניין זה הוא שיעור הירידה בתקופת הזכאות הנדונה – 84%. תוצאה הדברים היא כי בגין הוצאות השכר בתקופת הזכאות הנדונה ניתן להוסיף סכום של 39,310 ש"ח לסך ההוצאות הקבועות.

34. ההוצאות הקבועות של העוררת שאינן שנויות במחלוקת עומדות על 34,728 ש"ח. בצירוף הוצאת השכר כאמור לעיל, הוצאותיה הקבועות של העוררת בתקופת הזכאות הנדונה עומדות על 74,033 ש"ח.

סיכום

35. למסקנה, המענק שהעוררת זכאית לו יעמוד על סך של 74,033 ש"ח בלבד. יתרת המענק תשולם לעוררת בתוך 30 ימים ממועד מתן החלטה זו. נוכח התוצאה המורכבת שאליה הגענו, איננו עושים צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, י"ז סיון תשפ"ג, 06/06/2023, בהעדר הצדדים.

2677-22

טניה חכמוב, רו"ח
נציגת ציבור

ערן עסיס, עו"ד
יו"ר הועדה